

Hvis den skatteansættende myndighed for køber og sælger ikke er den samme, vil det være hensigtsmæssigt, at afgørelsen vedrørende overdragelsessummen og fordelingen for såvel køber som sælger foretages af den samme myndighed. Ved en eventuel klage fra køber eller sælger over den skatteansættende myndigheds afgørelse, er det hensigtsmæssigt, at også ankeinstansen er den samme for begge parter. Det foreslåede enstrengede system skyldes ønsket om at undgå den situation, at to forskellige myndigheder uafhængigt af hinanden skal fastslå handelsværdien for det samme aktiv, og eventuelt når til 2 forskellige resultater. Ligeledes er det uheldigt, at to forskellige ankeinstanser uafhængigt af hinanden skal behandle en klage over fastsættelsen af handelsværdien for det samme aktiv og eventuelt når frem til 2 forskellige værdiansættelser.

I de gældende regler er det fastsat, at hvis parterne ikke har foretaget en fordeling, foretages den af den skatteansættende myndighed for sælger. Det er derfor mest naturligt, at det også er ankeinstansen for sælger, der skal behandle en klage fra køber over den skatteansættende myndigheds afgørelse.

For det andet har følgegruppen peget på, at parterne i forbindelse med overdragelse af aktiver bør have mulighed for hurtigt at få besked om, eller i hvert fald en tilkendegivelse af, hvilken fordeling af en overdragelsessum på de relevante aktiver, den skatteansættende myndighed kan godkende. Der er imidlertid to hensyn, der skal afvejes over for hinanden. På den ene side har parterne behov for hurtigt at vide, hvilken fordeling af en overdragelsessum, som skattemyndighederne kan godkende. På den anden side har parterne interesse i, at den udtalelse, som skattemyndighederne afgiver om fordelingen, af hensyn til parternes dispositioner er bindende for skattemyndighederne.

En sådan bindende forhåndsbesked om de skattemæssige konsekvenser af påtænkte dispositioner kan indhentes fra Ligningsrådet efter de almindelige regler herom. Herudover kan parterne rette henvendelse til de skatteansættende myndigheder for at få vejledning om, hvordan fordelingen kan foretages.

I det foreslåede stk. 3 fastsættes som tidligere nævnt en regel om, at såvel den kontantomregnede overdragelsessum som den fordeling på aktiver efter stk. 2, som parterne har aftalt, er undergivet de skatteansættende myndigheds prøvelse.

Kan parternes fordeling således ikke anses for at være en korrekt ansættelse af værdien (handelsværdien) af overtagne aktiver, gælder der efter stk. 3 adgang for de skatteansættende myndigheder til at korrigere den værdiansættelse, som parterne har aftalt, i

kraft af, at den skatteansættende myndighed foretager prøvelse af såvel den samlede overdragelsessum som fordelingen af overdragelsessummen på aktiverne.

Det skal bemærkes, at såfremt der indgår et gaveelement i overdragelsen, så er gavegivers og gavemodtagers værdiansættelse bindende for skattemyndighederne, såfremt den pågældende told- og skatteregion ikke har ændret værdiansættelsen inden 3 måneder efter modtagelsen af gaveanmeldelsen.

Den skatteansættende myndigheds prøvelse vil som resultat have, at parternes overdragelsessum og fordeling på aktiverne må anerkendes som handelsværdien, eller at enten overdragelsessummen eller fordelingen ikke kan anerkendes som handelsværdien. Det vil sige, at såvel den aftalte salgssum som fordeling vil blive tilsidesat, såfremt den samlede salgssum eller fordelingen på enkeltaktiver ikke afspejler handelsværdien.

Skattemyndigheden forventes dog kun at korrigere en af parterne aftalt overdragelsessum eller fordeling, såfremt fordelingen er åbenbart forkert, jf. nedenfor. I så fald skal fordelingen foretages af den skatteansættende myndighed. Det samme vil den skatteansættende myndighed skulle gøre, hvis parterne ikke som foreskrevet har foretaget en fordeling på aktiverne. Foretages fordelingen ikke skriftligt eller i forbindelse med salget, foretages fordelingen ligeledes af den skatteansættende myndighed.

Hvor parterne har konkret modstående interesser, kan parterne forvente, at den skatteansættende myndighed vil lægge den af parterne aftalte overdragelsessum samt fordeling på de overtagne skatterelevante aktiver til grund.

I tilfælde, hvor parterne ikke har konkret modstående interesser, kan ligningsmyndighederne tilsidesætte den aftalte overdragelsessum og fordelingen, hvis overdragelsessummen eller fordelingen ikke er udtryk for handelsværdien for de overtagne aktiver. At parterne ikke har konkret modstående interesser kan følge af, at der er tale om overdragelse i familieforhold, mellem interesseforbundne parter, mellem koncernforbundne selskaber, eller fordi parternes forskellige forhold gør valget af en højere overdragelsessum end handelsværdien eller en lavere overdragelsessum end handelsværdien skattemæssigt fordelagtig for begge parter.

Som eksempel kan nævnes det tilfælde, at en bygning overdrages til en køber, der ikke skal anvende den til et afskrivningsberettiget formål. I dette tilfælde kan sælger have interesse i en lav overdragelsessum for enten at minimere størrelsen af genvundne afskrivninger eller at opnå tabsfradrag, medens køber ikke